Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum status episcoporum sit perfectior quàm status religiosorum? 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Visual Library

nendi animam pro ouibus, ſed in quantum participant de cura. Vnde magis habent quoddam officium ad perfectionem pertinens, quàm obtineant perfectionis ſtatum.

ARTIC. VII.

Vtrum ſtatus religioſorum ſit perfectior, quàm ſtatus prælatorum?

874

AD ſeptimum ſic proceditur. Videtur, quòd ſtatus religioſorum ſit perfectior, quàm ſtatus prælatorum. Dominus enim dicit Matth. 19. Si vis perfectus eſſe, vade & vende omnia quæ habes, & da pauperibus: quod faciunt religioſi. Non autem ad hoc tenentur Epiſcopi. Dicitur enim 12. q. 1. Epiſcopi * de rebus proprijs vel acquiſitis, vel quicquid de proprio habent, hæredibus ſuis derelinquant. Ergo religioſi ſunt in perfectiori ſtatu, quàm Epiſcopi.

inf q 85. ar. 8. cor. Et quo 3. ar 17 co. Et op. 18. c. 17. 18. & 19 Et Matt 19. co 12.

18. q. 1. c. epiſcopi.

¶ 2 Præterea, Perfectio principalius conſiſtit in dilectione Dei, quàm in dilectione proximi. Sed ſtatus religioſorum directè ordinatur ad dilectionem Dei. Vnde & ex Dei ſeruitio & famulatu nominantur, vt Dion. dicit 6. cap. Eccleſ. Hierar.* Status autem epiſcoporum videtur ordinari ad dilectionem proximi, cuius curæ ſuperintendunt, vnde & nominantur: vt patet per Auguſtinum 19. de Ciuit. Dei †. Ergo videtur, quòd ſtatus religioſorum ſit perfectior quàm ſtatus epiſcoporum.

non procul a fin.

cap. 19 à me. to 5.

¶ 3 Præterea, Status religioſorum ordinatur ad vitam contemplatiuam, quæ potior eſt quàm vita actiua, ad quam ordinatur ſtatus Epiſcoporum. Dicit enim Greg. in Paſtoral. * quòd per vitam actiuam prodeſſe proximis cupiēs Iſaias officium prædicationis appetijt. Per contemplatiuam verò Hieremias amori Conditoris ſedulo inhærere deſiderans, ne mitti ad prædicandum debeat, contradicit. Ergo videtur, quòd ſtatus religioſorum ſit perfectior, quam ſtatus Epiſcoporum.

p. 1. c. 7. paulò a princ.

SED contra, Nulli licet à maiori ſtatu ad mino-

rem tranſire: hoc enim eſſet retro aſpicere. Sed po-
teſt aliquis à ſtatu religionis tranſire ad ſtatum epi-
18. q. 1. c. ſcopalem. Dicitur enim 18. quæſt. 1. † quòd ſacra
ſtatutum ordinatio de monacho Epiſcopum facit. Ergo ſtatus
eſt. epiſcoporum eſt perfectior quàm ſtatus religioſorũ.

RESPONDEO dicendum, quòd ſicut Auguſtinus
c. 16. in dicit 12. ſuper Geneſ. ad litteram †, Semper agens
med. to. 3 præſtantius eſt patiente. In genere autem perfectio-
c. 6. eccl. nis, ſecundum Dionyſium †, Epiſcopi ſe habent vt per-
hierar. fectores, religioſi autem vt perfecti; quorum vnum
pertinet ad actionem, alterum autem ad paſſionem.
Vnde manifeſtum eſt, quòd ſtatus perfectionis potior
eſt in epiſcopis, quàm in religioſis.

Ad primum ergo dicendum, quòd abrenuntiatio
propriarum facultatum dupliciter conſiderari po-
teſt. Vno modo, ſecundum quòd eſt in actu. Et ſic in
ea non conſiſtit eſſentialiter perfectio: ſed eſt quod-
dam perfectionis inſtrumentum, ſicut ſupra dictum
ar. 3. hu- eſt *. Et ideò nihil prohibet ſtatum perfectionis e-
ius q. ſe ſine abrenuntiatione propriorum: ſicut etiã dicen-
dum eſt de alijs exterioribus obſeruantijs. Alio mo-
do poteſt conſiderari, ſecundum præparationem, vt
ſcilicet homo ſit paratus, ſi fuerit opus, omnia dimit-
tere vel diſtribuere. Et hoc pertinet directè ad per-
fectionem. Vnde Auguſtinus dicit in lib. de Quæſtio-
li. 2. c. 11 nibus Euang. * Oſtendit Dominus filios ſapientiæ in-
paulò a telligere, nec in abſtinendo, nec in manducando eſſe
prin. to. 4 iuſtitiam, ſed in æquanimitate tolerandi inopiam.
Vnde & Apoſtolus dicit, Scio & abũdare, & penuriam
pati. Ad hoc autem maximè tenentur Epiſcopi, quòd
omnia ſua pro honore Dei, & ſalute ſui gregis con-
temnant, cùm opus fuerit, vel pauperibus ſui gregis
largiendo, vel rapinam bonorum ſuorum cum gau-
dio ſuſtinendo.

Ad ſecundum dicendum, quòd hoc ipſum quòd epi-
ſcopi intendunt his, quæ pertinent ad proximorum
dilectionem, prouenit ex abundantia dilectionis di-
uinæ. Vnde Dominus primo à Petro quæſiuit an eum
di-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

diligeret; & poſtea ei ſui gregis curam commiſit. Et Gregorius dicit in Paſtorali *, Si dilectionis eſt teſtimonium cura paſtoralis, quiſquis virtutibus pollens, gregem Dei renuit paſcere, Paſtorem ſummum conuincitur non amare. Hoc autem eſt maioris dilectionis ſignum, vt homo propter amicum etiam alij ſeruiat, quàm etiam ſi ſoli amico velit ſeruire.

p. 1. c. 5. parũ ante med.

Ad tertium dicendum, quòd ſicut Gregorius dicit in Paſtor. † Sit præſul actione præcipuus, præ cunctis contemplatione ſuſpenſus: quia ad ipſos pertinet non ſolũ propter ſeipſos, ſed propter inſtructionem aliorum contemplari. Vnde Gregorius dicit ſuper Ezec. quòd de perfectis * viris poſt contemplationem ſuam redeuntibus dicitur Pſal. 144. Memoriam ſuauitatis tuæ eructabunt.

in 2. p. c. 1 parũ ante med.

hom. 5. a med. illius.

ARTIC. VIII. 875

Vtrum presbyteri, curati, & archidiaconi, ſint maioris perfectionis, quam religioſi?

AD octauum ſic proceditur. Videtur, quòd etiam presbyteri, curati, & archidiaconi, ſint maioris perfectionis, quàm religioſi. Dicit enim Chryſoſt. in ſuo dialogo *, Si talem mihi aliquem adducas monachum, qualis, vt ſecundum exaggerationem dicam, Helias fuit: non tamen illi comparandus eſt, qui traditus populis, & multorum peccata ferre compulſus, immobilis perſeuerat & fortis. Et paulo poſt dicit †, Si quis mihi proponeret optionem, vbi mallem placere, in officio ſacerdotali, an in ſolitudine monachorum: ſine comparatione eligerem illud quod prius dixi. Et in eodem lib. dicit *, Si quis bene adminiſtrato ſacerdotio, illius propoſiti, ſcilicet monachalis, ſudores conferat: tantum eos diſtare reperiet, quantum inter priuatum diſtat & regem. Ergo videtur, quòd ſacerdotes habentes curam animarum, ſint perfectiores religioſis.

quolib. 1. ar. 14 ad 2. Et quolib. 3. ar. 17. Et op. 18. c. 20. & 21. & Matt. 19 col. 12.

** in li 6. de ſacer. inter pr. & med. to. 5.*

† ibid.

** eod loco nunc proximè dicto.*

¶ 2 Præterea, Auguſt. dicit in epiſtola ad Valerium †, Cogitet religioſa prudentia tua, nihil eſſe in hac vita (& maximè hoc tempore) difficilius, labo-

epiſt. 148 in princ. to. 2.

rioſius,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN